

ANTWOORDEN VAN DE EUROPESE COMMISSIE

OP HET SPECIAAL VERSLAG VAN DE
EUROPESE REKENKAMER

EU-maatregelen ter bestrijding van illegale visserij - Controlesystemen aanwezig, maar verzwakt door uiteenlopende controles en sancties door de lidstaten

Inhoud

SAMENVATTING (paragrafen I-V).....	2
INLEIDING (paragrafen 1-23).....	3
REIKWIJDTE EN AANPAK VAN DE CONTROLE (paragrafen 24-26).....	3
OPMERKINGEN (paragrafen 27-91).....	3
CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN (paragrafen 92 tot en met 103).....	4
Aanbeveling 1 – Zie erop toe dat de lidstaten hun controlesystemen ter voorkoming van de invoer van illegale visserijproducten versterken en neem de nodige maatregelen	4
Aanbeveling 2 – Zorg ervoor dat de lidstaten afschrikkende sancties toepassen tegen illegale visserij.....	5

Dit document bevat, overeenkomstig artikel 259 van het [Financieel Reglement](#), de antwoorden van de Europese Commissie op de opmerkingen in een speciaal verslag van de Europese Rekenkamer en zal samen met het speciaal verslag zal worden bekendgemaakt.

SAMENVATTING (paragrafen I-V)

Gezamenlijk antwoord van de Commissie op de samenvatting

I. - IV.

De Commissie is ingenomen met deze controle en de conclusies ervan inzake het systeem van de EU om illegale, ongemelde en ongereguleerde visserij (IOO-visserij) te bestrijden.

IOO-visserij is een wereldwijd probleem. Dergelijke visserij ondermijnt de nationale, regionale en multilaterale inspanningen om de visbestanden in stand te houden en te beheren en belemmert bijgevolg de verwezenlijking van de doelstelling van duurzaamheid van de mariene biologische rijkdommen op de lange termijn. Door IOO-visserij te bestrijden kan de mondiale gemeenschap zorgen voor een betere naleving van de geldende regels en voorschriften. De bestrijding van IOO-visserij op zich kan echter niet het duurzame gebruik van de mariene rijkdommen waarborgen; daartoe moeten eerst en vooral doeltreffende instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de betrokken bestanden en hun ecosystemen worden vastgesteld. Daarom blijft de EU zich in alle regionale organisaties voor visserijbeheer waarvan zij lid is en met de betrokken derde landen waarmee zij bilaterale overeenkomsten heeft, inzetten met het oog op de vaststelling van dergelijke maatregelen in overeenstemming met het wetenschappelijk advies en op de naleving van die maatregelen door de EU en door de vloten van derde landen.

De "IOO-verordening" van de EU (Verordening (EG) nr. 1005/2008 van de Raad) heeft een universeel, transparant en niet-discriminerend toepassingsgebied. De EU- vangstcertificeringsregeling moet ervoor zorgen dat visserijproducten die afkomstig zijn van IOO-visserijactiviteiten op welke plaats in de wereld dan ook, niet op de markt van de Unie terechtkomen. Op grond van de IOO-verordening kan de Europese Commissie tevens landen als niet-meewerkend aan de bestrijding van IOO-visserij aanmerken. Dat biedt een gelegenheid voor dialoog tussen de Europese Commissie en derde landen om ervoor te zorgen dat alle landen zich houden aan hun internationale verbintenissen in de strijd tegen IOO-visserij. Deze dialoog is een unieke kans voor wereldwijde samenwerking en bevordering van de naleving en het beheer op het gebied van visserij.

In het kader van het visserijcontrolesysteem van de EU moeten de lidstaten doeltreffende, evenredige en afschrikkende sancties opleggen voor alle ernstige inbreuken op de regels van het gemeenschappelijk visserijbeleid. De meeste ernstige inbreuken leiden weliswaar tot sancties, maar er bestaan aanzienlijke verschillen tussen de lidstaten wat betreft het soort sanctie en de hoogte ervan voor vergelijkbare ernstige inbreuken, alsook wat betreft de toepassing van andere begeleidende maatregelen. Als gevolg van deze situatie wordt de visserijcontrole grotendeels ondermijnd doordat deze sancties onder meer hun doeltreffende en afschrikkende karakter verliezen en doordat de ontwikkeling van een gelijk speelveld en een nalevingscultuur binnen de Unie negatief wordt beïnvloed. En bovenal wordt het risico op IOO-visserij groter.

De Commissie merkt op dat veel van de door de Rekenkamer genoemde tekortkomingen en aanbevelingen hoofdzakelijk betrekking hebben op de uitvoering van controles en sancties op het niveau van de lidstaten. De Commissie heeft recentelijk "EU-pilots" opgezet met afzonderlijke lidstaten om mogelijke specifieke tekortkomingen in hun controle- en sanctiesystemen aan te pakken, maar het zijn de lidstaten die verantwoordelijk zijn voor de correcte toepassing van het EU-visserijcontrolesysteem met het oog op de naleving van het gemeenschappelijk visserijbeleid, zoals de Rekenkamer ook concludeert in paragraaf 64.

Om een gelijk speelveld te creëren en tekortkomingen aan te pakken, met inbegrip van een aantal door de Rekenkamer bij deze (en haar vorige) controle geconstateerde tekortkomingen, heeft de

Commissie in 2018 (COM(2018) 368 final) een aantal wijzigingen van de bestaande wetgeving voorgesteld, waarover momenteel nog met het Europees Parlement en de Raad wordt onderhandeld. Het voorstel is onder meer gericht op een betere harmonisatie van de sanctieregelingen van de lidstaten, met name voor ernstige inbreuken. Het gaat daarbij om de automatische kwalificatie van bepaalde inbreuken als ernstig, meer geharmoniseerde criteria voor het bepalen van de ernst van andere inbreuken en de vaststelling van gestandaardiseerde minimum- en maximumsancties voor ernstige inbreuken.

De aanneming van het voorstel van de Commissie van 2018 inzake de herziening van het EU-visserijcontrolesysteem door de medewetgevers van de EU zou de Commissie helpen om follow-up te geven aan verscheidene tekortkomingen op het niveau van de lidstaten die de Rekenkamer in het kader van deze controle heeft geconstateerd, waaronder het verplichte gebruik van het digitale CATCH-systeem, dat het risicobeheer op het gebied van vangstcertificering zou harmoniseren, en een doeltreffender en geharmoniseerd sanctiesysteem.

V. De Commissie aanvaardt beide aanbevelingen met betrekking tot het huidige rechtskader binnen de grenzen van haar rol en werkerrein.

INLEIDING (paragrafen 1-23)

Antwoorden van de Commissie:

10. De Commissie is van oordeel dat de bestrijding van IOO-visserij op zich het duurzame gebruik van de mariene rijkdommen niet kan waarborgen en dat daartoe eerst en vooral doeltreffende instandhoudings- en beheersmaatregelen voor de betrokken bestanden en hun ecosystemen moeten worden vastgesteld. Niet-duurzame visserij is dus niet hetzelfde als IOO-visserij. Een einde maken aan niet-duurzame visserij is dus niet hetzelfde als een einde maken aan IOO-visserij.

14. De IOO-verordening heeft niet alleen betrekking op de invoer van visserijproducten. Ze behelst ook verplichtingen voor de lidstaten voor zowel de invoer als de aanlandingen door vaartuigen en onderdanen van derde landen, de lijst van IOO-vaartuigen en het systeem voor dialoog met derde landen om de wereldwijde bestrijding van IOO-visserij te verbeteren. De verordening inzake visserijcontrole bestrijkt ook de naleving door vaartuigen van derde landen die in EU-wateren vissen en de naleving door marktdeelnemers in de toeleveringsketen.

REIKWIJDTE EN AANPAK VAN DE CONTROLE (paragrafen 24-26)

Geen antwoorden van de Commissie.

OPMERKINGEN (paragrafen 27-91)

Geen antwoorden van de Commissie.

CONCLUSIES EN AANBEVELINGEN (paragrafen 92 tot en met 103)

Antwoorden van de Commissie:

94. De Commissie is het eens met de beoordeling van de Rekenkamer dat de bestaande controlesystemen voor de bestrijding van illegale visserij slechts gedeeltelijk doeltreffend zijn en heeft daarom wijzigingen voorgesteld in het kader van haar voorstel voor een herziening van de visserijcontroleverordening.

98. De doelstelling van het kaartstelsel bestaat er niet alleen in te voorkomen dat van IOO-visserij afkomstige producten op de EU-markt komen. Het is tevens de bedoeling te bevorderen dat alle landen hun internationale verplichtingen als vlaggen-, kust-, haven- of marktstaat met betrekking tot de bestrijding van IOO-visserij nakomen.

Aanbeveling 1 – Zie erop toe dat de lidstaten hun controlesystemen ter voorkoming van de invoer van illegale visserijproducten versterken en neem de nodige maatregelen

1.A De Commissie aanvaardt deze aanbeveling.

Naast de invoering in 2019 door de Commissie, op verzoek van de lidstaten, het Europees Parlement en ngo's, van een IT-systeem voor de hele EU (CATCH) om de vangstcertificaten te monitoren en controles en verificatieprocedures te vergemakkelijken, heeft de Commissie in het kader van haar voorstel inzake de herziening van de controleverordening (COM(2018) 368) een rechtsgrondslag voorgesteld voor het verplichte gebruik van CATCH door EU-belanghebbenden (autoriteiten, importeurs en marktdeelnemers). De Commissie vertrouwt erop dat de rechtsgrondslag voor het verplichte gebruik van CATCH door EU-autoriteiten en marktdeelnemers, zodra deze door de Raad en het Europees Parlement is aangenomen, zal bijdragen tot de uitvoering van de aanbeveling.

In afwachting van de aanneming van de voorgestelde herziening van de controleverordening werkt de Commissie sinds 2020, in samenwerking met de lidstaten, aan de identificatie van geautomatiseerde risicowaarschuwingen en daarmee gepaard gaande IT-ontwikkelingen en aan de automatisering van bepaalde controles in het kader van CATCH, en zal zij deze werkzaamheden voortzetten.

De Commissie aanvaardt 2026 als streefdatum voor de uitvoering, voor zover de rechtsgrondslag voor het verplichte gebruik van CATCH door de belanghebbenden – die deel uitmaakt van het voorstel van de Commissie (COM(2018) 368) inzake de herziening van de controleverordening – door de Raad en het Europees Parlement tijdig wordt aangenomen vóór de streefdatum, hetgeen buiten de controle van de Commissie valt.

1.B De Commissie aanvaardt deze aanbeveling met betrekking tot het huidige rechtskader.

Wat betreft de uniforme toepassing van de criteria voor de vaststelling van risico's, is de Commissie het eens met aanbeveling 1, punt b), voor zover deze verwijst naar de huidige

rechtsgrondslag (artikel 17, lid 3, van de IOO-verordening) waarbij is voorzien in de mogelijkheid voor de lidstaten om gebruik te maken van EU- of nationale criteria voor de vaststelling van risico's.

Om kennelijke tekortkomingen in de uitvoering van de IOO-verordening door de lidstaten aan te pakken, heeft de Commissie reeds gebruikgemaakt van de tweejaarlijks overeenkomstig artikel 55 in te dienen verslagen van de lidstaten over de uitvoering van die verordening. De Commissie heeft de lidstaten brieven gestuurd waarin wordt aangegeven op welke gebieden verbetering noodzakelijk is en heeft om maatregelen verzocht om deze tekortkomingen te verhelpen.

1.c De Commissie aanvaardt deze aanbeveling met betrekking tot het huidige rechtskader.

De Commissie heeft de vragenlijsten voor de verslagen van de lidstaten waarin artikel 55 van de IOO-verordening voorziet, reeds herzien voor de recentste verslagperiode 2020-2021, en zij zal de lidstaten hier indien nodig aan herinneren.

103. De Commissie deelt de bezorgdheden van de Rekenkamer over de ongelijke toepassing van sancties door de lidstaten. Om haar kennis over de sanctieregelingen van de lidstaten te vergroten, heeft de Commissie in 2019 een studie verricht in tweeëntwintig lidstaten, waaruit ernstige tekortkomingen zijn gebleken betreffende de toepassing van sancties en het afschrikkende effect ervan. Om de in de studie geconstateerde tekortkomingen verder te analyseren en aan te pakken, zullen de diensten van de Commissie met de meeste van de betrokken lidstaten EU-pilots opzetten en beoordelen zij de situatie in de overige lidstaten om na te gaan wat de meest geschikte follow-upmaatregelen zijn.

Aanbeveling 2 – Zorg ervoor dat de lidstaten afschrikkende sancties toepassen tegen illegale visserij

2.A., B. & C. De Commissie aanvaardt aanbeveling 2, punten a), b) en c), met betrekking tot het huidige rechtskader (controleverordening en IOO-verordening), binnen de grenzen van haar rol en werkteerrein.

Zoals uiteengezet in haar antwoord op paragraaf 103, deelt de Commissie de bezorgdheden van de Rekenkamer over ongelijke, niet-doeltreffende en niet-afschrikkende toepassing van sancties. Daarom werkt de Commissie — en zal zij blijven werken — met de lidstaten aan de uniforme en doeltreffende toepassing van afschrikkende sancties door middel van constante controles en monitoring van alle elementen van aanbeveling 2, punten a), b) en c), in de context van de follow-up van haar studie van 2019. Deze monitoring is intrinsiek verbonden met de follow-up van aanbeveling 2, punt d). Zie in dit verband derhalve ook het antwoord van de Commissie op aanbeveling 2, punt d).

In dit verband zal de Commissie EU-pilots opzetten met de meeste betrokken lidstaten.

Ook moet worden opgemerkt dat de Commissie in haar voorstel van 2018 voor een herzien visserijcontrolesysteem een aantal wijzigingen in de bestaande wetgeving heeft voorgesteld met het oog op meer harmonisatie van de sanctieregelingen van de lidstaten, met name voor ernstige inbreuken. Het gaat daarbij om meer geharmoniseerde criteria voor het bepalen van de ernst van inbreuken, de automatische kwalificatie van bepaalde inbreuken als ernstig en de vaststelling van gestandaardiseerde minimum- en maximumsancties voor ernstige inbreuken. De inhoud en het tijdschema van de herziening van het visserijcontrolesysteem zullen echter afhangen van het resultaat van de lopende onderhandelingen met het Europees Parlement en de Raad, met name wat betreft de minimumsancties.

De Commissie aanvaardt 2024 als streefdatum voor de uitvoering.

Gezien de lopende gewone wetgevingsprocedure (zie de paragraaf hierboven) en de complexiteit van de zaak is de Commissie van oordeel dat deze streefdatum voor de uitvoering alleen betrekking kan hebben op de controleverordering die momenteel van kracht is.

In dit verband kan het in aanbeveling 2, punt c), bedoelde niveau van harmonisering zich enkel beperken tot wat volgens de geldende wetgeving mogelijk is.

2.D De Commissie aanvaardt deze aanbeveling.

Om de geconstateerde tekortkomingen in de sanctiesystemen van de lidstaten aan te pakken, kan het nodig zijn dat de Commissie, afhankelijk van het resultaat van de EU-pilots, in een later stadium corrigerende maatregelen neemt om ervoor te zorgen dat de sanctieregelingen van de lidstaten doeltreffend, evenredig en afschrikkend zijn en een gelijk speelveld creëren. Deze corrigerende maatregelen kunnen actieplannen, administratieve onderzoeken en/of inbreukprocedures inhouden.

Zie ook het antwoord van de Commissie op aanbeveling 2, punten a), b) en c), wat betreft haar wetgevingsvoorstel, dat deze tekortkomingen aanpakt.

De Commissie aanvaardt de in aanbeveling 2, punt d), vermelde streefdatum voor de uitvoering om maatregelen zoals actieplannen op te zetten. Indien de maatregelen die nodig zijn om de tekortkomingen te verhelpen, inbreukprocedures inhouden, is meer tijd nodig, met name omdat de aanbeveling alle lidstaten betreft.